

Kapitola 2. Historie a Metodika

Předcházející část: [Rozhodující Pokroky ve Znalostech](#)

Preložil DeepL a upravil Honza pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Honzem 16may2023.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 1: 'Moc oproti Síle, přepracované vydání (2012)'

DRH používá neobvyklou stylizaci, v kombinaci s ním vymyšlenými slovíčkami, a pozice slov v jeho větách vyjadřují jejich závažnost. Z důvodu zachování tohoto DRH záměru, i Honza sa rozhodl byt mu věrný, a překlady připomínají spleť nestandardních stylizací, a nesprávné interpunkce, použité na oddelení vícenásobných myšlenek v jediné větě. Kdyby se byl DRH chtěl vyjadřovat jinak, tak by to bylo jinak, a Honzův překlad by se dal číst jako beletrie. Pri čtení, namísto tvrzení si 'to nesedí', Honza doporučuje klást si otázku „Co je potřebné ve mne změnit, aby mi to sedělo?“

KAPITOLA 2

Historie a metodika

. 1. Základem této práce je výzkum prováděný po dobu dvaceti let, který zahrnoval miliony cejchování na tisících testovaných osobách všech věkových kategorií a osobnostních typů a ze všech oblastí života. Svým pojetím je tato studie klinickou metodou, a má tedy široké, ryze praktické důsledky. Protože tato cejchovací metoda je platná při aplikaci na všechny formy lidského projevu, byly úspěšně provedeny cejchování pro literaturu, architekturu, umění, vědu, světové události a složitost lidských vztahů. Zkoumaný prostor pro určení údajů představuje celek lidské zkušenosti v průběhu všech časů.

. 2. Po psychické stránce se cejchující osoby pohybovaly v rozmezí od toho, co svět nazývá „normální“, až po těžce nemocné psychiatrické pacienty. Respondenty bylo cejchováno v Kanadě, Spojených státech, Mexiku a v celé Jižní Americe a v severní Evropě. Byli všech národností, etnických skupin a náboženství, ve věku od dětí až po devadesátileté starce a zahrnovali široké spektrum fyzického a emocionálního zdraví. Respondenty bylo cejchováno individuálně i ve skupinách mnoha různých cejchujících a skupin cejchovaných. Výsledky byly obecně shodné a reprodukovatelné, což splňovalo základní požadavek vědecké metody: dokonalou zjišťovací opakovatelnost.¹

. 3. Respondenti byli vybíráni náhodně a cejchovali v široké škále fyzických a behaviorálních prostředí: na vrcholcích hor i na mořském pobřeží, na svátečních večírcích i během každodenní práce, ve chvílích radosti i ve chvílích smutku. Žádná z těchto okolností neovlivnila výsledky cejchování, které se ukázaly jako univerzálně konzistentní bez ohledu na vnější faktory, s jedinou výjimkou metodiky samotného cejchovacího postupu. Vzhledem k významu tohoto faktoru bude metoda cejchování podrobně popsána níže.

Historické pozadí

. 4. V roce 1971 publikovali tři fyzioterapeuti definitivní studii o cejchování pomocí svalů.² Dr. George Goodheart z Detroitu v Michiganu ve své klinické praxi intenzivně studoval techniky cejchování svalů a učinil průlomový objev, že síla nebo slabost každého svalu souvisí se zdravím nebo patologií určitého odpovídajícího tělesného orgánu.³ Dále určil, že každý jednotlivý sval je spojen s akupunkturním meridiánem, a svou prací o lékařském významu akupunkturních meridiánů dal do souvislosti s prací lékaře Felixe Manna.⁴

. 5. V roce 1976 dosáhla kniha Dr. Goodhearta o aplikované kineziologii dvanáctého vydání; začal tuto techniku vyučovat své kolegy a také vydával měsíční výzkumné kazety. Jeho práce se rychle chopili i další, což vedlo ke vzniku Mezinárodního kolegia aplikované kineziologie, jehož mnozí členové patřili také k Akademii preventivní medicíny. Důkladný výklad vývoje oboru podrobně podal David Walther ve svém rozsáhlém svazku o aplikované kineziologii, který vyšel rovněž v roce 1976.⁵

. 6. Nejvýraznějším zjištěním kineziologie byl zpočátku jasný důkaz, že svaly okamžitě ochabují, když je tělo vystaveno škodlivým podnětům. Například pokud si pacient s hypoglykemií dal na jazyk cukr, při svalovém testu okamžitě ochabl deltový sval (ten se obvykle používá jako cejchovací sval). Podle toho bylo zjištěno, že látky, které působí na tělo léčebně, způsobují, že svaly okamžitě posilují.

. 7. Protože slabost jakéhokoli konkrétního svalu indikovala přítomnost patologického procesu v příslušném orgánu (potvrzeného diagnózou pomocí akupunktury a fyzikálního nebo laboratorního vyšetření), jednalo se o velmi užitečný klinický nástroj k odhalení nemoci. Tisíce lékařů začaly tuto metodu používat a rychle se hromadily údaje, které ukazovaly, že kineziologie je důležitou a spolehlivou diagnostickou technikou, která dokáže přesně sledovat reakci pacienta na léčbu i diagnózu.

. 8. Technika našla široké uznání u odborníků z mnoha oborů, a přestože se nikdy neujala v hlavním proudu medicíny, hojně ji využívali holisticky orientovaní lékaři. Jedním z nich byl Dr. John Diamond, psychiatr, který začal kineziologii používat při diagnostice a léčbě psychiatrických pacientů. Toto rozšířené využití kineziologie označil jako „behaviorální kineziologii „⁶ .

. 9. Zatímco jiní badatelé zkoumali užitečnost této metody při zjišťování alergií, poruch výživy a reakcí na léky, Dr. Diamond používal tuto techniku ke zkoumání příznivých či nepříznivých účinků nejrůznějších smyslových a psychologických podnětů, jako jsou umělecké formy, hudba, výraz tváře, modulace hlasu a emoční stres. Byl vynikajícím učitelem a jeho semináře přilákaly tisíce odborníků, kteří se s obnoveným zájmem a zvědavostí vraceli do své praxe, když zkoumali aplikace této techniky.

. 10. Kromě své široké použitelnosti bylo cejchování rychlé, jednoduché, snadno proveditelné a vysoce rozhodující; všichni výzkumníci potvrdili opakovatelnost výsledků cejchování. Například umělé sladidlo způsobilo, že každý subjekt test oslabil, ať už bylo umístěno na jazyku, drženo v obalu přiléhajícím k solárnímu

plexu nebo ukryto v obyčejné obálce (jejíž obsah neznal ani cejchující, ani subjekt, na němž bylo měřeno).

. 11. To, že tělo reagovalo, i když mysl byla naivní, bylo velmi působivé. Většina praktikujících prováděla vlastní ověřovací výzkumy, při nichž vkládala různé látky do obyčejných očíslovaných obálek a nechala naivní druhou osobu cejchovat třetí. Převažujícím závěrem bylo, že tělo skutečně reaguje přesně, i když si to vědomá mysl neuvědomuje.

. 12. Spolehlivost cejchovacích zkušeností nikdy nepřestala udivovat veřejnost a pacienty – a v této souvislosti i samotné lékaře. Když byl tento autor na přednáškách, v publiku o 1000 lidech se posluchačům rozdalo 500 obálek s umělým sladidlem a 500 stejných obálek s organickým vitamínem C. Posluchači se pak rozdělili a střídavě se cejchovali. Když se obálky otevřely, reakce publika byla vždy plná údivu a radosti, když vidělo, že všichni zeslábli v reakci na umělé sladidlo a zesílili v reakci na organický vitamin C. Touto jednoduchou demonstrací se změnilы stravovací návyky tisíců rodin po celé zemi.

. 13. Na počátku 70. let 20. století byla lékařská profese obecně, a psychiatrie zvláště, velmi odolná – ne-li přímo nepřátelská – vůči myšlence, že výživa má vůbec co do činění se zdravím, natož s emočním zdravím nebo funkcí mozku. Publikace knihy Ortomolekulární psychiatrie, jejímž autorem byl tento autor a nobelista Linus Pauling, se setkala s příznivým přijetím u nejrůznějšího publika, nikoli však u lékařského vedení.⁷ (Zajímavé je, že o více než dvacet let později jsou koncepty uvedené v této knize dnes základem současné léčby duševních onemocnění.)

. 14. Podstatou této knihy bylo, že závažné duševní nemoci, jako je psychóza, i ty méně závažné, jako je emoční porucha, mají genetický základ zahrnující abnormální biochemickou dráhu v mozku, molekulární základ, který lze korigovat na molekulární úrovni. Maniodepresivní onemocnění, schizofrenii, alkoholismus a deprese by tedy bylo možné ovlivnit výživou i léky. V roce 1973, kdy byla ortomolekulární psychiatrie publikována, bylo psychiatrické vedení ještě psychoanalyticky orientované; dílo bylo přijímáno především holistickými lékaři. Navrhované léčebné metody a výsledky byly často ověřovány pomocí kineziologie.

. 15. Největší trvalý klinický vliv však mělo prokázání doktora Diamonda, že tělo okamžitě ochabuje v reakci na nezdravé emoční postoje nebo duševní zátěž. Jeho zdokonalení techniky svalového cejchování, kterou používá většina lékařů, bylo v této studii používáno po dobu dvaceti let. Praktici a výzkumníci, stejně jako tento autor, všeobecně pozorovali, že reakce na testy byly zcela nezávislé na systémech přesvědčení, intelektuálních názorech, rozumu nebo logice cejchovaných osob. Bylo také pozorováno, že odpověď cejchování, při níž subjekt zeslábl, byla doprovázena desynchronizací mozkových hemisfér.⁸

Cejchovací technika

. 16. Je zapotřebí dvou osob. Jedna z nich vystupuje jako cejchovaný subjekt tak, že drží jednu ruku bokem, rovnoběžně se zemí. Druhá osoba pak stiskne dvěma prsty zápěstí natažené paže a řekne: „Drž“. Cejchovaná osoba pak vši silou odolává tlaku

směrem dolů. To je vše, co je třeba udělat.

. 17. Prohlášení může učinit kterákoli ze stran. Zatímco ho subjekt drží v mysli, síla jeho paže je prověřována tlakem cejchujícího směrem dolů. Pokud je výrok negativní, nepravdivý nebo odráží kalibraci nižší než 200 (viz „Mapa vědomí“, kapitola 3), cejchovaný „zeslábne“. Pokud je odpověď kladná nebo odpovídá kalibraci nad 200, „zesílí“.

. 18. Pro demonstraci tohoto postupu je možné nechat cejchovaný subjekt, aby si během cejchování držel v mysli obraz Abrahama Lincolna, a pak, pro kontrast, obraz Adolfa Hitlera. Stejný efekt lze demonstrovat tak, že se v mysli drží někdo, kdo je milován, v kontrastu s někým, koho se obává, koho nenávidí nebo koho nějak silně lituje.

. 19. Jakmile je vyvolána číselná škála (viz níže), lze k cejchování dospět konstatováním: „Tato položka“ (např. tato kniha, organizace, motiv této osoby atd.) cejchuje „nad 100“, pak „nad 200“, pak „nad 300“, dokud není získána negativní odpověď. Poté lze cejchování upřesnit: „Je to více než 220. 225. 230.“ a tak dále. Cejchující a cejchovaný si mohou vyměnit místa a získají stejné výsledky. Jakmile se s touto technikou seznámíme, můžeme ji použít k hodnocení firem, filmů, jednotlivců nebo historických událostí; lze ji také použít k diagnostice současných životních problémů.

. 20. Postup při cejchování, jak si čtenář jistě všimne, spočívá v použití svalového testu k ověření pravdivosti či nepravdivosti deklarativního tvrzení. Nespolehlivé odpovědi získáme, pokud otázka nebyla uvedena do této podoby. Spolehlivý výsledek nelze získat ani dotazem na budoucnost; konzistentní odpovědi přinesou pouze výroky týkající se existujících podmínek nebo událostí v minulosti či současnosti.

. 21. Při postupu je třeba být neosobní, aby se zabránilo přenosu pozitivních nebo negativních pocitů. Přesnost se zvýší, když cejchovaný zavře oči, a v pozadí by neměla být žádná hudba ani rušivé vlivy.

. 22. Protože je test tak klamně jednoduchý, je dobré, aby si tazatelé nejprve ověřili jeho přesnost k vlastní spokojenosti. Odpovědi lze ověřit křížovým dotazováním a každý, kdo se s technikou seznámí, vymyslí triky, jak se přesvědčit o její spolehlivosti.⁹ Brzy se zjistí, že u všech cejchujících osob je pozorována stejná odpověď, že není nutné, aby osoba měla o dané věci jakékoliv znalosti, a že odpověď bude vždy nezávislá na osobních názorech cejchovaného na danou otázku.

. 23. Před předložením dotazu jsme zjistili, že je užitečné nejprve vycejchovat výrok: „Mám povolení položit tuto otázku.“. Je to obdoba zadávacího požadavku na počítačovém terminálu a občas se vrátí odpověď „ne“. To naznačuje, že bychom měli tuto otázku nechat být nebo se pečlivě zeptat na důvod odpovědi „ne“. Možná, že tazatel mohl v té době prožívat psychické potíže z odpovědi nebo jejích důsledků, nebo z jiných neznámých důvodů.¹⁰

. 24. V této studii byly cejchované osoby požádány, aby se zaměřily na určitou myšlenku, pocit, postoj, vzpomínku, vztah nebo životní okolnost. Cejchování se

často provádělo ve velkých skupinách lidí; pro demonstrační účely jsme nejprve stanovili základní linii tím, že jsme pokusné osoby požádali, aby se zavřenýma očima udržely v mysli vzpomínku na okamžik, kdy byly rozzlobené, rozrušené, žárlivé, v depresi, měly pocit viny nebo strach; v tu chvíli všichni univerzálně zeslábli. Poté jsme je požádali, aby si vzpomněli na milující osobu nebo životní situaci, a všichni byli silní; v publiku se obvykle ozval překvapený šum nad důsledky toho, co právě zjistili.

. 25. Dalším prokázaným jevem bylo, že pouhá představa látky držené v mysli vyvolala stejnou odezvu, jako kdyby byla samotná látka ve fyzickém kontaktu s tělem. Jako příklad bychom podrželi jablko vypěstované s pesticidy a požádali bychom publikum, aby se na něj při cejchování přímo podívalo; všichni by zeslábli. Poté bychom podrželi ekologicky vypěstované jablko bez kontaminantů, a jakmile by se na něj diváci zaměřili, okamžitě by zesílili. Vzhledem k tomu, že nikdo z diváků nevěděl, které jablko je které, a vlastně ani vůbec nepředpokládal, že se cejchování uskuteční, byla spolehlivost metody prokázána ke spokojenosti všech.¹¹

. 26. Pro spolehlivé výsledky je třeba mít na paměti, že lidé zpracovávají zkušenosti různě; někteří lidé si osvojují především pocitový režim, jiní jsou více sluchoví a ještě jiní jsou více vizuální. Proto by se otázky při cejchování měly vyhnout formulacím typu „Jak se cítíte?“ o osobě, situaci nebo zážitku; nebo „Jak to vypadá?“ či „Jak to zní?“. Obvykle se říká: „Mějte na paměti tuto situaci (nebo osobu, místo, věc či pocit)“, pokusné osoby si instinktivně zvolí svůj vlastní vhodný způsob.¹²

. 27. Příležitostně, ve snaze, možná i nevědomé, zamaskovat svou odpověď, zvolí subjekty způsob, který není jejich obvyklým způsobem zpracování, a poskytnou falešnou odpověď. Pokud cejchující vyvolá paradoxní odpověď, měl by dotazování přeformulovat. Například pacient, který se cítí provinile kvůli svému hněvu vůči matce, může mít v mysli její fotografii a cejchovat silně. Pokud by však cejchující přeformuloval dotazování tak, že by tento subjekt požádal, aby si vybavil svůj současný postoj k matce, subjekt by okamžitě zeslábl.

. 28. K dalším opatřením pro zachování přesnosti cejchování patří odstranění brýlí, zejména pokud mají kovové obroučky, a klobouků (syntetické materiály na temeni hlavy způsobují, že každý zeslábne). Cejchující ruka by také měla být bez šperků, zejména křemenných náramkových hodinek. Pokud se vyskytne anomální reakce, další vyšetřování nakonec odhalí příčinu – cejchující může mít například na sobě parfém, na který má pacient nežádoucí reakci, což vyvolává falešně negativní reakce. Pokud cejchující při pokusu o vyvolání přesné odpovědi opakovaně selhává, je třeba vyhodnotit vliv jeho hlasu na ostatní subjekty; někteří cejchující mohou, alespoň v určitých obdobích, vyjadřovat svým hlasem dostatek negativní energie, která ovlivní výsledky testu.¹³

. 29. Dalším faktorem, který je třeba zvážit tváří v tvář paradoxní odpovědi, je časový rámec příslušné vzpomínky nebo obrazu. Pokud má cejchovaná osoba v mysli danou osobu a její vztah, bude reakce záviset na období, které vzpomínka nebo obraz představuje. Pokud si vzpomíná na svůj vztah s bratrem z dětství, může mít jinou reakci, než když má v mysli obraz vztahu, jaký je dnes. Dotazování je vždy

třeba konkrétně zúžit.¹⁴

. 30. Jednou z dalších příčin paradoxních výsledků cejchování je fyzický stav cejchovaného, který je důsledkem stresu nebo útlumu funkce brzlíku, k němuž dochází při setkání s velmi negativním energetickým polem. Brzlík je ústředním regulátorem akupunkturního energetického systému těla, a pokud je jeho energie nízká, jsou výsledky testu nepředvídatelné. To lze snadno napravit během několika sekund jednoduchou technikou, kterou objevil Dr. John Diamond a kterou nazval „thymický úder“. Brzlík se nachází přímo za horní částí hrudní kosti. Se zařatou pěstí několikrát rytmicky udeřte nad touto oblastí a přitom se usmívejte a myslte na někoho, koho máte rádi. Při každém úderu řekněte: „Ha-ha-ha.“ Opakované cejchování nyní ukáže obnovení thymické dominance a dostaví se normální výsledky cejchování.¹⁵

Použití cejchovacího postupu v této studii

. 31. Právě popsaný cejchovací postup je postup doporučený Dr. Diamondem v knize Behaviorální kineziologie. Jedinou obměnou zavedenou v naší studii byla korelace odpovědí s logaritmickou stupnicí pro cejchování relativní moci energie různých postojů, myšlenek, pocitů, situací a vztahů. Vzhledem k tomu, že cejchování je rychlé, ve skutečnosti trvá méně než deset vteřin, je možné zpracovat obrovské množství informací o nejrůznějších záležitostech ve velmi krátkém čase.

. 32. Číselná škála, kterou cejchované osoby spontánně vyvolávají, se pohybuje od hodnoty pouhé fyzické existence 1 až po 600 v běžné pozemské sféře, což je vrchol běžného vědomí, a pak od 600 až po 1000, což zahrnuje pokročilé stavy osvícení. Odpovědi ve formě jednoduchých odpovědí ano nebo ne{-ano} určují kalibraci subjektu. Například: „Pokud je pouhé bytí naživu jedna, pak moc lásky je více než 200.“ V tomto případě se jedná o moc lásky. (Subjekt zesílí, což znamená ano.) „Moc lásky je více než 300.“ (Subjekt zesílí, čímž naznačí ano.) (Subjekt je stále silný.) „Láska je více než 400.“ (Subjekt je stále silný.) (Subjekt zůstává silný.) „Láska je 500 nebo více.“ (Subjekt je stále silný.) V tomto případě se láska kalibrovala na 500 a tento údaj se ukázal jako reprodukovatelný bez ohledu na to, kolik subjektů bylo prověřeno. Při opakovaném cejchování – ať už za použití jednotlivců, nebo skupin – vznikla konzistentní stupnice, která dobře odráží lidskou zkušenost, historii a obecný názor, stejně jako poznatky psychologie, sociologie, psychoanalýzy, filozofie, medicíny a slavného Velkého Řetězu Bytí. Zcela přesně také koreluje s Věčnou Filozofií a jejími „vrstvami vědomí“¹⁶.

. 33. Cejchující však musí být obezřetný a uvědomovat si, že odpovědi na některé otázky mohou být pro zkoumanou osobu značně znepokojivé. Tato technika nesmí být používána nezodpovědně a cejchující musí vždy respektovat ochotu subjektu účastnit se; nikdy by neměla být používána jako konfrontační technika. V klinických situacích se cejchovanému nikdy nepokládá osobní otázka, pokud není relevantní pro terapeutický účel. Je však možné položit otázku, která vylučuje osobní zapojení cejchovaného subjektu, který pak funguje pouze jako indikátor pro účely cejchovacího výzkumu.

. 34. Odpověď při cejchování je nezávislá na skutečné fyzické síle subjektu. Dobře

svalnaté sportovce často otupí, když v reakci na škodlivý podnět zeslábnu stejně jako kdokoli jiný. Cejchující může být klidně křehká žena, která váží méně než 100 kg, a cejchovaný může být profesionální ragbista, který váží více než 200 kg, ale výsledky testu budou stejné, protože jeho silnou paži položí pouhými dvěma prsty.

Nesrovnalosti

. 35. Rozdílné hodnoty cejchování mohou být získány v průběhu času nebo různými osobami provádějícími cejchování, a to z nejrůznějších důvodů:

1. Situace, lidé, politika a postoje se v průběhu času mění.
2. Lidé mají tendenci používat různé smyslové modalitty, když mají něco v paměti, tj. vizuální, senzorycké, sluchové nebo pocitové. „Vaše matka“ by tedy mohla být tím, jak vypadala, jak se cítila, jak zněla atd. nebo Henry Ford by mohl být cejchován jako otec, jako průmyslník, pro svůj vliv na Ameriku, pro svůj antisemitismus atd.
3. Pokud se jako referenční měřítko nepoužije konkrétní stupnice, budou získaná čísla libovolná. Všechny ocejchování v této knize byly provedeny s ohledem na Mapu vědomí (kapitola 3). Např: „Na stupnici od 1 do 600, kde 600 představuje osvícení, je tato_____cejchována na_____.“ Pokud není uvedena konkrétní stupnice, mohou cejchující získat ohromující čísla nad 1 000 a při dalších testech postupně vyšší čísla. Na této stupnici se žádná osoba, která existovala na této planetě, nikdy nenalézala v cejchování nad 1 000, což je cejchování všech Velkých Avatarů.

. 36. Lze specifikovat souvislosti a držet se převažujícího směru. Stejný tým používající stejnou techniku získá výsledky, které jsou vnitřně konzistentní. Odbornost se rozvíjí praxí.

. 37. Nejlepším postojem je klinický odstup, který upozaduje tvrzení s předponou: „Ve jménu nejvyššího dobra,_____cejchuje jako pravdivé. Více než 100. Nad 200. atd.“ Souvislost „ve jménu nejvyššího dobra“ zvyšuje přesnost, protože překračuje zištné osobní zájmy a motivy.

. 38. Existují však lidé, kteří nejsou schopni vědeckého, nezaujatého postoje a nejsou schopni být objektivní, a u nichž proto kineziologická metoda nebude přesná. Oddanost a záměr pravdě musí mít přednost před osobními názory a snahou dokázat, že jsou „správné“.

Omezení

. 39. Test je přesný pouze v případě, že cejchované osoby samy cejchují nad 200 a záměr použití testu je celistvý, cejchuje nad 200. Požadavkem je odtažitá objektivita a sladění s pravdou, nikoliv subjektivní názor. Snaha dokázat nějaký názor tedy popírá přesnost. Přibližně 10 % populace není z dosud neznámých důvodů schopno použít techniku kineziologického cejchování. Někdy manželské páry, rovněž z dosud nezjištěných důvodů, nejsou schopny použít jeden druhého jako cejchovací

subjekt a mohou si najít třetí osobu, která bude cejchovacím partnerem.

Diskvalifikace

. 40. Skepticismus (cejchuje na 160) i cynismus se cejchují pod 200, protože odrážejí negativní předsudky. Naproti tomu skutečné zkoumání vyžaduje otevřenou mysl a upřímnost zbavenou intelektuální ješitnosti. Všechny negativní studie behaviorální kineziologie cejchují pod 200 (obvykle na 160), stejně jako samotní badatelé.

. 41. To, že i slavní profesori mohou cejchovat a cejchují pod 200, se může průměrnému člověku zdát překvapivé.

. 42. Negativní studie jsou tedy důsledkem negativního zkreslení. Jako příklad lze uvést výzkumný projekt Francise Cricka, který vedl k objevu struktury dvojité šroubovice DNA, cejchovaný na hodnotě 440. Jeho poslední výzkumný projekt, který měl dokázat, že vědomí je pouze produktem neuronální aktivity, se vycejchoval na pouhých 135.

. 43. Neúspěch badatelů, kteří sami nebo na základě chybného výzkumného záměru cejchují pod 200, potvrzuje pravdivost téže metodologie, o níž tvrdí, že ji vyvrací. „Měli“ by dostat negativní výsledky, a tak je také dostávají, což paradoxně dokazuje přesnost testu, který má odhalit rozdíl mezi nezaujatou integritou a neintegritou.

. 44. Jakýkoli nový objev může převrhnout vozík s jablky a být vnímán jako hrozba pro status quo převládajících systémů přesvědčení. To, že se objevila klinická věda o vědomí, která potvrzuje duchovní Skutečnost, samozřejmě srazí odpor, protože je to vlastně přímá konfrontace s nadvládou narcistického jádra ega samotného, které je vrozeně domýšlivé a svéhlavé.

. 45. Pod úrovní vědomí 200 je chápání omezeno nadvládou nižší mysli, která je schopna rozpoznat fakta, ale ještě není schopna pochopit, co znamená pojem „pravda“ (zaměňuje res interna s res externa) a že pravda má fyziologické průvodní jevy, které se liší od těch, které má faleš. Pravda je navíc intuitivní, což dokládá použití analýzy hlasu, studium řeči těla, papilární reakce, změny EEG v mozku, kolísání dechu a krevního tlaku, galvanická kožní reakce, proutkaření, a dokonce i technika Huna, při níž se měří vzdálenost, kterou aura vyzařuje od těla. Někteří lidé mají velmi jednoduchou techniku, která využívá stojící tělo jako kyvadlo (pád dopředu s pravdou a dozadu s falší).

. 46. Z pokročilejší souvislosti převládají zásady, že Pravdu nelze vyvrátit falší, stejně jako světlo nelze vyvrátit tmou. Nelineární nepodléhá omezením lineárního. Pravda má jiný charakter než logika, a proto není „prokazatelná“, neboť to, co je prokazatelné, se cejchuje pouze ve čtyřstovkách. Kineziologie výzkumu vědomí pracuje na úrovni 600, která je na rozhraní lineární a nelineární dimenze.

Následující část: Kapitola 3. Výsledky Cejchování a Jejich Intrerpretace